

בתי המשפט

א 005343/06

בית משפט השלום ראשון לציון

04/08/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

בעניין: ציפין רומן

התובע

והנתבע שכנגד

- נ ג ד -

קוגן יבגניה

הנתבעת

והתובעת שכנגד

פסק דין

בפניי תביעה על סך 125,413 ₪ בגין הפרת חוזה ולשון הרע ותביעה שכנגד בסך 64,000 ש"ח.

כללי

1. התובע הוא בעל עסק בשם "קנדיאן האוס" שעוסק בהגירה לקנדה. הנתבעת ובעלה ביקשו להגר לקנדה. בין הנתבעת ל"קנדיאן האוס" (באמצעות התובע) נחתם הסכם למתן שירותי הגירה מיום 03.02.03 לצורך "[ל]ניהול תיק ההגירה הרשמית של למשפחת קוגן (2 בני אדם) לקנדה כדי שהלקוח הנ"ל יקבל מעמד תושב קבע" (ס' 1). ההסכם נערך בשפה הרוסית. תרגום החוזה מרוסית לעברית, צורף כנספח א' לתצהיר הנתבעת ונספח 13 לתצהיר עדות ראשית של התובע (להלן: "ההסכם").
2. טרם ההתקשרות, שילם בעלה של הנתבעת לתובע \$100 לבדיקת זכאות. לאחר שהתובע בדק ומצא שיש מקום לפתוח בהליך, נחתם ההסכם.
3. לפי ההסכם, סך כל התמורה בעד השירות הוא \$4000 + מע"מ שישולמו בשני תשלומים. התשלום הראשון ע"ס \$2,000 יבוצע במעמד החתימה. התשלום השני ישולם "לאחר השגת תשובה חיובית בראיון" (ס' 5). התשלומים כוללים תרגום מסמכים ואישור נוטריוני וכן הוצאות דיור (ס' 3). במקרה שיחליט הלקוח להפסיק את התהליך מרצונו, תהא "קנדיאן האוס" זכאית למלוא התמורה (ס' 7). במקרה של תוצאה שלילית, לא ישולמו ה-\$2000 הנוספים ו"קנדיאן האוס" לא תחזיר את

בתי המשפט

א 005343/06

בית משפט השלום ראשון לציון

04/08/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

התשלומים שבוצעו קודם לכן (ס' 7). במקרה של עיכוב בתשלום מעל לחמישה ימים, יש לשלם ריבית של \$50 עבור כל יום איחור (ס' 7).

4. אין חולק כי הבקשה כפי שהוגשה בסיוע התובע (הבקשה הראשונה) לא התקבלה, תוך שניתנה המלצה להחליף את ה"מבקש עיקרי" לשם קבלת היתר ההגירה, באופן שהנתבעת תהיה המבקש העיקרי ולא בעלה. במכתב מיום 29/9/04 (תרגום צורף בנספח ה' לתצהיר הנתבעת), שהופנה לבעלה של הנתבעת, הוא "המבקש העיקרי", צוין כדלקמן:

"[...]
המידע שמסרת בבקשתך מביא אותנו למסקנה שהבקשה אינה עונה לדרישות התקנון והרינו להודיעך על כוונתנו לדחות את בקשתך מהנימוקים הבאים:

- המקצוע שלך אינו מבוקש כרגע בקוויבק [...]
- לא הגעת למספר נקודות מספיק כדי להיחשב מתאים להגירה לאור פקטור מיון 2' בדבר אפשרות העסקה וניידות מקצועית [...]. הדבר נובע בעיקר משום שאנו מכירים אך ורק בתעודת סיום לימודי התיכון שלך.. ולפיכך,
- לא השגת די נקודות שיאפשרו לך להגיע לסף הנדרש של הבדיקה המקדמית.

חוץ מזה, אתם יכולים ומן הראוי בתור זוג שתחליפו את מגיש הבקשה העיקרי, אך ורק בתנאי שרעייתך סיימה את לימודיה לקראת תואר ב.א במדעים ובניהול עסקים .. במקרה כזה נעריך מחדש את מועמדותכם לאור המסכים שתעבירו אלינו.

אם ולא תגיש תוך 60 יום הוכחה מתועדת שתאפשר לנו לבחון מחדש את החלטתנו, יש לראות במכתב זה דחיה של בקשתך.

להלן המסמכים המבוקשים מרעייתך:
[...]

5. אין חולק שהנתבעת אכן פעלה להגשת הדרוש באופן בכוחות עצמה (הבקשה השנייה); וכי בסופו של דבר, התקבלה תשובה חיובית לבקשת ההגירה, לאחר שהנתבעת עברה ראיון ביום 30/8/06 (הנתבעת דחתה מועד קודם שנקבע לה לראיון בשנת 2005).

6. לטענת התובע, הוא פעל ביעילות בעניינה של הנתבעת ובעלה, ובקשתם הצליחה בשל עבודתו. בסוף 2004 הודיעה לו הנתבעת, בשיחה טלפונית, שהתקבל סירוב מסוכנות ההגירה לקנדה-קוויבק. התובע הציע לנתבעת להירשם לאזורים אחרים בקנדה. הנתבעת ויתרה בטענה שאינה רוצה עוד לעזוב את הארץ. אלא שבדיעבד התברר לתובע שהנתבעת העדיפה, בחוסר תום לב,

בתי המשפט

א 005343/06

בית משפט השלום ראשון לציון

04/08/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

להשלים את התהליך בעצמה, תוך ניצול עבודתו ועל סמך עבודתו. הכל על מנת למנוע שלא כדין את יתרת השכר החוזי המגיעה לו במקרה של הצלחה.

7. התובע תובע את יתרת התמורה כפי שנקבעה בהסכם, בסך \$2000 + מע"מ, שהם 9,933 ₪. כן הוא תובע "ריבית מוסכמת" כאמור של \$50 ליום איחור, שהם 215 ₪ (עבור 72 ימים), ובסה"כ ריבית בסך 15,480 ₪. (סכום התביעה, לרבות בלשון הרע, הוא 125,413 ₪).

8. הנתבעת מכחישה את הטענות והגישה תביעה שכנגד. הנתבעת טוענת לפגמים בכריתת החוזה עקב ניהול משא ומתן בחוסר תום לב והטעיה מצדו של התובע. עוד היא טוענת כי התובע הוא שהפר את ההסכם, לא מילא התחייבויותיו על פיו והתירשע בעבודתו, באופן שהביא לתוצאה של סירוב לבקשה הראשונה. יתר על כן, עם קבלת התשובה, ביקשה מהתובע להמשיך בטיפול, אך התובע סירב, בטענה שזה חסר סיכוי ואין לנתבע סיכוי כמועמד ראשי, ואף סירב לתת לה תרגומי המסמכים. הנתבעת נאלצה לתרגם את המסמכים מחדש ולהמשיך את התהליך בכוחות עצמה. הצלחתה בראיון אינה תוצאה של עבודת התובע, אלא של מאמציה שלה ושל בעלה, שהשקיעו מיטב זמנם וכספם.

9. הנתבעת תובעת השבת התשלום הראשון בסך של \$2000 (העומדים בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד התשלום על סך של 12,800 ש"ח) וסך של 1200 ₪ בגין תרגומים שנאלצה לעשות מחדש, בצירוף פיצוי בגין עגמת נפש, בסך 50,000 ₪. סכום התביעה שכנגד הוא, אפוא, 64,000 ₪.

10. סוגיה נפרדת שמתעוררת בתיק בקשר לאותו הסכם, היא תביעת לשון הרע שהגיש התובע כנגד הנתבעת בגין פרסום של הנתבעת אודותיו באינטרנט, בסך 100,000 ש"ח.

11. אדון תחילה במחלוקת הנוגעת להפרת ההסכם, הן לעניין התביעה והן לעניין התביעה שכנגד ולאחר מכן, בתביעת התובע בעילה של לשון הרע.

12. מטעם התובע והנתבע שכנגד הוגש תצהיר התובע בעצמו. מטעם הנתבעת והתובעת שכנגד הוגשו תצהירה שלה וכן תצהירים של שני אחרים שהתקשרו בהסכם עם התובע/קנדיאן האוס" בעניין הגירה - מר קרדשיוב ומר טפליצקי. תצהיר שלישי מטעם הנתבעת, של הגב'

בתי המשפט

א 005343/06

בית משפט השלום ראשון לציון

04/08/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

גורליקוב, הוצא מן התיק לאחר שלא התייצבה לחקירה. כל המצהירים נחקרו על תצהיריהם. הצדדים סיכמו בכתב.

13. למען הנוחות, יכונה התובע והנתבע שכנגד "תובע" והנתבעת והתובעת שכנגד, תכונה "נתבעת".

דיון והכרעה

I - הפרת ההסכם

14. דין התביעה והתביעה שכנגד בעניין זה, להידחות.

15. התובע דורש את יתרת השכר החוזי המותנית בהצלחה בראיון, וטוען כי הנתבעת מנעה ממנו בחוסר תום לב את האפשרות לזכות בשכר זה, כשהמשיכה לפעול לבדה עד לקבלת ההיתר. על התובע להוכיח, אפוא, כי התמלאו כל התנאים האחרים לזכאותו לשכר זה. עליו להוכיח, בין היתר, כי אמנם פעל במיומנות סבירה לקידום עניינה כפי שהתחייב בהסכם. התובע לא הוכיח זאת.

16. לפי סעיף 3 להסכם, התחייב התובע "להכין את התיעוד ואת הטופס לקראת פתיחה נכונה וניהול תיק ההגירה, וכן לספק מידע בדבר פתיחת תיק ההגירה, וכן למסור ללקוח את מלוא המידע על התנהלות ההליך [...] "קנדיאן האוס" מתחייב לדאוג לאינטרסים של הלקוח במסגרת החוק.[...]"

17. התובע טוען כי פעל כראוי וביעילות לטובת עניינה של הנתבעת. אלא שעובדה שאינה שנויה במחלוקת היא שהבקשה הראשונה נדחתה כיוון שבעלה של הנתבעת שהוצג כמבקש עיקרי, לא עמד בקריטריונים. בנסיבות שבהן נשכרו שירותי התובע בשל מומחיותו וניסיונו בעניין בקשות הגירה לקנדה, ולאור התחייבותו לפי ס' 3 להסכם לרבות בעניין "פתיחה נכונה" של התיק, היה עליו לדעת מהם הכללים וכיצד יש לערוך את הבקשה על מנת שיהיו מירב הסיכויים שזו תתקבל.

18. בתצהירו טוען התובע שהכללים שונו לאחר הגשת הבקשה וכי במועד הגשת הבקשה, לפי חוקי ההגירה, "טרם ניתנה אפשרות לאחד מבני הזוג להיות המועמד העיקרי" (ס' 7). הדברים לא ברורים ונאמרו באופן סתמי וחסר פרטים. לא ברור מהו השינוי שנעשה לטענתו של התובע, מתי בדיוק נעשה, מתי נודע לו על השינוי, וכיצד השפיע השינוי על התוצאה או מהלך הדברים.

בתי המשפט

א 005343/06

בית משפט השלום ראשון לציון

04/08/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

הנתבעת טוענת כי הכללים אמנם שונו, אך כבר כשנה לפני שפנו לתובע לטיפול (ס' 81 (2) וכן ס' 50 לתצהירה). עוד הבהירה בחקירתה כי בשנת 2002 בוצע שינוי באופן שלא התקבלו בקשות הגירה אם המבקש העיקרי איננו בעל תואר ראשון (עמ' 17 ש' 19-22). גרסת הנתבעת אשר לטיבו של השינוי, מתיישבת יותר עם מכתב הדחייה שצוטט לעיל, שבו מודגש שלבעלה של הנתבעת אין תואר וכי אם יש בידה תואר, יש מקום להחליף את ה"מבקש העיקרי". מכל מקום, התובע לא הוכיח כי מדובר בשינוי שנעשה במדיניות ההגירה או בחקיקה/בכללים הרלבנטיים רק לאחר הגשת הבקשה או סיועו בעריכתה, או שלא יכול היה לדעת עליו וכיוצ"ב. כאמור, לא הובאו על ידו ראיות ופרטים כלשהם לתמיכה בגרסתו בשאלה מתי ובאיזה אופן שונתה החקיקה או שונו הכללים. למותר לציין כי לא צורפו הכללים או החוקים הרלבנטיים לפני ואחרי השינוי הנטען. מדובר, להזכיר, בדין זר אשר אינו מצוי בידיעה שיפוטית של בית המשפט.

19. עולה מן המקובץ שהתובע כשל בהכרת הדין הרלבנטי לבקשות ההגירה לקנדה-קוויבק ולא ערך את הבקשה כראוי ולפיכך, לא פעל במיומנות ומקצועיות סבירה כנדרש ממנו וכפי שהתחייב בהסכם בטיפול בעניינם של הנתבעת ובעלה.

20. אין ספק, עם זאת, שהיה על הנתבעת לדווח לתובע על התשובה המלאה שקיבלה, לרבות ההמלצה לשנות את מעמדה ל"מבקש עיקרי". ייתכן שהיה מקום בנסיבות העניין, שבהן לא מדובר בסירוב מוחלט, וניתנה המלצה להחליף מבקש עיקרי, שהנתבעת גם תאפשר לתובע לסייע לה בהליכים הכרוכים בשינוי מעמדה כאמור. אולם אין צורך להידרש לשאלה זו. הנתבעת טוענת שכך אמנם עשתה ואילו התובע סירב לסייע בטענה שזה "אבוד" וחבל להשקיע בכך זמן (ס' 80 וס' 16 לתצהיר הנתבעת). התובע טוען שהנתבעת לא ציינה בפניו את התשובה במלואה, לרבות ההמלצה לשנות את "המבקש עיקרי", אלא דיווחה על סירוב מוחלט, וטוען כי אין סיבה הגיונית שיסרב לסייע לאחר שביצע חלק נכבד מהעבודה, ועל מנת שיקבל את התשלום השני, שהוא הרווח על עבודתו. לטענתו, רוב התשלום הראשון יוצא על הוצאות טיפול ותרגום. עוד הוא טוען כי הציע לנתבעת לסייע בהגירה למחוז אחר. הנתבעת מכחישה את טענתו שהציע סיוע בהגירה למקום אחר וטוענת שאין בכך הגיון, כי מחוז קוויבק הוא המחוז הקל ביותר מבחינת התנאים (ס' 41-42 לתצהירה).

21. אין חולק כי התובע לא ראה את המכתב עצמו ונסמך על דיווח הנתבעת (לטענת הנתבעת בחקירתה, ביקשה להעביר לו בפקס והוא סירב לקבל ואמר שאין לו זמן. עמ' 15 ש' 28-31). גרסאות הצדדים בשאלה מה דיווחה הנתבעת לתובע בשיחת הטלפון ומה הייתה תגובתו –

בתי המשפט

א 005343/06

בית משפט השלום ראשון לציון

04/08/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

סותרות. מדובר בגרסה מול גרסה ואין בידי התובע ראיות אחרות שיכריעו לטובת גרסתו. ההיפך הוא הנכון. כך למשל, לא סיפק התובע תשובה עניינית כשנשאל בחקירתו מהו ההיגיון בהצעתו (לפי שיטתו) להגיש בקשה למחוז אחר, כשמחוז קוויבק הוא הקל ביותר (עמ' 22 ש' 7-13). יתר על כן, הנתבעת העידה עד נוסף, שפנה לתובע לצורך טיפול בבקשה להגירה. העד קרדשיוב הצהיר כי בקשתו הראשונה נדחתה ומשדיווח על כך לתובע, התובע סירב להמשיך בטיפול, בטענה שהכללים שונו ואין סיכוי לקבל היתר. העד פנה לאחרים שהמשיכו בטיפול (בתשלום נוסף) ואז התברר לו שבקשתו נדחתה מכיוון שהתובע לא דיווח על היותו אקדמאי, העניין טופל והוא זומן לראיון (ס' 9-11 לתצהיר קדרשיוב וכן ח"נ בעמ' 10 ש' 24-32, עמ' 11 ש' 11-17). עדותו של עד זה, לא נסתרה בחקירתו (אף שלא צירף את המסמכים הרלבנטיים לתצהירו ולא ניתן לקבל את המסמכים שהציג בחקירתו 1/ ו- 2/ ערוכים בצרפתית).

22. בנסיבות העניין, אפוא, לא עלה בידי התובע להוכיח את גרסתו ביחס לתוכן השיחה עם הנתבעת.

23. בשים לב לכך ובנסיבות שתוארו, לפיהן כשל התובע בידעת הכללים הרלבנטיים להגירה בניגוד להתחייבותו בהסכם, לא ניתן למצוא פגם בכך שהנתבעת המשיכה בהליכים בכוחות עצמה ואין לראות בכך משום הפרת החוזה או חוסר תום לב. בנסיבות האמורות, סביר שתפעל לקידום עניינה ולהקטנת הנזק על ידי הגשת בקשה מתוקנת בעצמה או באמצעות אחר, לרבות פניה לקבל מידע מאחרים באינטרנט, כדי להמשיך בטיפול.

24. עולה מהמקובץ כי דינה של התביעה בגין הפרת חוזה כביכול על ידי הנתבעת, להידחות.

25. דין התביעה שכנגד, להידחות אף היא.

26. אשר לתביעה להשבת התשלום הראשון - אני סבורה כי במכלול נסיבות העניין, אין מקום להורות על השבת הסך של \$2000 ששילמה הנתבעת לתובע.

27. על פי ההסכם, התשלום הראשון בסך של \$2000 אינו מותנה בהצלחה (להבדיל מהתשלום הנוסף) וההסכם כולל הוראה מפורשת לפיה במקרה של סירוב, התשלומים הקודמים לא יוחזרו. אמנם התובע לא ידע על השינוי שחל בדין הרלבנטי והבקשה הראשונה לא התקבלה, אך אין חולק שהתובע פעל במידה כזו או אחרת והגיש מסמכים ותרגומים לצורך קבלת היתרי

בתי המשפט

א 005343/06

בית משפט השלום ראשון לציון

04/08/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

ההגירה, במסגרת הבקשה הראשונה. התובעת שכנגד לא הביאה ראיות על מנת להציג מה מידת ההשקעה שנדרשה לצורך הגשת הבקשה השנייה, על השוני בין שתי הבקשות, האפשרות לעשות שימוש בבקשה הראשונה לצרכי הבקשה השנייה וכד', כך שלא ניתן היה ללמוד מהראיות על מידת תרומתה (או אי-התרומה) של הבקשה הראשונה להצלחת הבקשה השנייה. מדובר בראיות שבידי הנתבעת ולא בידי התובע, שכן הנתבעת טיפלה בהגשת הבקשה השנייה בעצמה. אין חולק שהבקשה השנייה והתשובה החיובית התקבלו במסגרת אותו תיק שנפתח לפי הבקשה הראשונה (חקירת הנתבעת עמ' 17 ש' 27-28). לא הוכח, אם כך, שהבקשה הראשונה הייתה חסרת חשיבות; וסביר יותר בנסיבות, שהבקשה הראשונה גם אם נדחתה, קיצרה את הדרך לקבלת הבקשה השנייה. לפיכך, נתן התובע לנתבעת במסגרת החוזה, תמורה כלשהי. בנסיבות העניין ובהעדר ראיות אחרות כאמור, אני סבורה כי התשלום הראשון, כפי שנקבע על ידי הצדדים בהסכם, בסך של \$2000+ מע"מ, שאינו מותנה בתוצאה חיובית וכולל גם הוצאות טיפול (תרגום, דיוור וכד'), הוא תשלום סביר והוגן עבור הפעולות שביצע התובע.

ראו גם ס' 9 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה) התשל"א – 1970 שלפיו במקרה של ביטול ההסכם קיימת חובת השבה הדדית של התמורות שהוחלפו במסגרתו, עד לביטול. אם ההשבה בלתי אפשרית או בלתי סבירה, יש להשיב את השווי של מה שהתקבל.

28. עוד יש לציין כי הראיות שהוצגו לעניין הצורך לבצע תרגומים מחדש, אינן תומכות בגרסת הנתבעת. הנתבעת טענה כי לצורך הגשת הבקשה היה עליה לשלם 800 ₪ לתרגום המסמכים במהלך 2005 (ס' 35 וס' 19 לתצהיר הנתבעת). המסמכים המתורגמים עצמם לא צורפו, והקבלות שצורפו הן 4 קבלות משנת 2006 (שלוש קבלות מינואר ואחת מאוגוסט), בסך כולל של 1207 ₪. יתר על כן, בניגוד להחלטה על הגשת תצהירים, וללא כל טעם ענייני לכך, הקבלות לא צורפו לתצהיר, אלא רק בחקירת הנתבעת (נ/4) ובכפוף להתנגדות ב"כ התובע.

29. מן המקובץ עולה כי דין התביעה להשבת התשלום הראשון ששולם לתובע על-ידי הנתבעת בסך של \$2,000 בתוספת מע"מ (10,844 ש"ח) ודין התביעה לפיצוי בגין הוצאות תרגום שלא הוכחו – להידחות. לא הוכח שלנתבעת נגרם נזק כלשהו אחר, שכן הנתבעת הצליחה בבקשתה. לא ניתן בתצהירה הסבר מדוע חלף זמן רב למן קבלת מכתב התשובה מספטמבר 2004 ועד לראיון שאותו עברה בהצלחה, באוגוסט 2006 (ס' 35-36). בחקירתה אישרה כי דחתה ראיון שהיה קבוע לשנת 2005, משום שלא הספיקה ללמוד צרפתית (עמ' 1 ש' 5-6). אינני סבורה, אפוא, כי יש מקום לפסוק פיצוי בגין עוגמת נפש, שלא הוכחה.

בתי המשפט

א 005343/06

בית משפט השלום ראשון לציון

04/08/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

30. בנסיבות האמורות לא מצאתי מקום לדון בטענות נוספות של הצדדים, שהתייתרו, כגון הטענה שהתובע הבטיח 100% הצלחה, או לקיומו של משא ומתן בחוסר תום לב ותוקפו של הפיצוי של \$50 ליום איחור בתשלום או טענות נוספות, כגון מי הגיש תביעתו קודם (ביחס להליך בבימ"ש לתביעות קטנות).

II - לשון הרע

31. התובע תובע פיצוי סטטוטורי לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965, בסך 100,000 ש"ח בגין לשון הרע שפרסמה עליו, לפי הטענה, הנתבעת, באתר אינטרנט של יוצאי ברית המועצות לשעבר, שעוסק בהגירה לקנדה (<http://www.monguebec.com>) Cafe Quebecois **להלן: אתר האינטרנט**).

32. אלו הם הדברים שפרסמה הנתבעת באתר בתאריך 10.07.05, כפי שתורגמו מרוסית, בתרגום מטעם התובע, שמופיע בגוף התצהיר (ס' 17 לתצהירו): **"ואצלנו היה יועץ בשם רומן ציפין. אינני יודעת האם הוא נוכל, רמאי, הוא שיקר לי הרבה ולא ביצע עבודתו. זו הייתה תקופה שהרבה דברים השתנו אבל הוא (רומן) המשיך לעבוד בשיטה הישנה. כתוצאה מכך נגרם לי נזק ועוד לכמה אנשים"** (ההדגשות שלי - י.ב.).

33. אלא שלתצהיר התובע צורף תרגום שונה במעט, שנערך על ידי מתרגמת שהצהירה בפני עו"ד ונוטריון: **"היה לנו יועץ רומן ציפין. אני לא יודעת אם הוא היה רמאי, אך הוא שיקר הרמה (צ"ל – הרבה) ולא ביצע את עבודתו. זה היה בתקופה שהתבצעו שינויים רבים והוא המשיך לעבוד בדרך הישנה, הוא אכזב אותנו ועד כמה אנשים"** (נספח 9 לתצהיר. השינויים העיקריים בין הנוסחים סומנו כאן בקו תחתון).

34. כיוון שהתרגום האחרון הוא תרגום של בעלי מקצוע (להבדיל מתרגום התובע בגוף תצהירו) – אני מעדיפה את התרגום האחרון והדיון יעשה על בסיסו.

35. פרסום זה הופיע, לפי הטענה, כאשר בוצע חיפוש במנוע חיפוש באתרי האינטרנט תחת מילות החיפוש: "רומן ציפין" במשך 15 חודשים וגרמו לתובע נזק רב. לטענת התובע, הנתבעת גרמה לגולשים להבין שהתובע נוכל. בנוסף, ציינה שהתובע פגע באנשים נוספים, למרות שבפועל אין כל טענות כלפי התובע עד היום הזה. התובע מוסיף כי אלו דברי לשון הרע מכיוון שפעל לביצוע העבודה, באופן מקצועי ויעיל.

בתי המשפט

א 005343/06

בית משפט השלום ראשון לציון

04/08/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

36. לטענת הנתבעת עומדת לה הגנת אמת דיברתי. מדובר בדברים נכונים והדברים שנאמרו פורסמו במסגרת פורום מיוחד להגירה ובעלי עניין לציבור המשתמשים. הנתבעת לא השמיצה, הוציאה לשון הרע או כתבה דברי שקר באתר. הנתבעת לא טענה שהוא נוכל או רמאי. הדברים שכתבה באו בהמשך לדברים קשים שנאמרו ע"י גולשים אחרים שטענו שהתובע רמאי. בדברי הנתבעת לא היה כדי לפגוע בו בדרך של השפעה על ציבור לקוחותיו. לעניין הפגיעה הנטענת בשמו הטוב של התובע, הנתבעת מפנה גם לת"פ 1096/04 מ"י נ' ציפין (פורסם במאגרים) ולת"פ (ת"א) 7076/02 מ"י נ' ציפין (נ/5).

37. אשר לטענת התובע שכונה **רמאי**: אני מקבלת את הטענה כי בהקשר הדברים וכפי שנאמרו - **"אני לא יודעת אם הוא היה רמאי, אך הוא שיקר הרבה ולא ביצע את עבודתו"** - אין מדובר בטענה שהתובע נוכל, אלא בפתיח שממשיך דברים של אחרים, שטענו התובע נוכל. הכל תוך שהנתבעת איננה מאשרת שהתובע נוכל, אלא מפרטת מה שידוע לה מידיעתה האישית. אכן, כפי שעולה מחומר הראיות, באו דברי הנתבעת בהמשך לדברי גולשים אחרים שכינו את התובע רמאי. אין כאן חזרה על דברי לשון הרע ואין כאן אימות של דברי לשון הרע. מכאן שאין הפרסום בגדר לשון הרע כלל. מכל מקום, גם אם יימצא שיש בכך משום לשון הרע, הרי שבמקרה זה, בנסיבות האמורות, ניתן להסתפק בכך שהוכח שהדברים אמנם נאמרו על ידי אחרים קודם לתובעת, על מנת שתקום לנתבעת הגנת "אמת דיברתי" לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע (ראו שנהר **דיני לשון הרע** (תשנ"ז) עמ' 218 ס' 17.2.2).

38. אין ספק כי האמירות הנוספות בפרסום, מהוות לשון הרע, משום שיש בהן כדי לפגוע בעסקו של התובע כאמור בסעיף 1(3) לחוק איסור לשון הרע. יש לבדוק, לגבי כל אחת ואחת מהן, אם עומדת לנתבעת הגנת "אמת דיברתי". סעיף 14 לחוק קובע כי **"...תהא זו הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי"**.

39. לא יכול להיות חולק על כך שמדובר בפרסום דברים שיש בהם עניין לציבור, בוודאי ציבור המשתמשים באתר המיוחד להגירה לקנדה (לשיקולים הרלבנטיים, ראו שנהר, **שם**, ס' 17.3). מכל מקום, התובע לא חלק על קיומו של עניין ציבורי כמשמעו בחוק איסור לשון הרע. אבחן אפוא, עתה, את אמיתות הפרסום.

40. אשר לפרסום לפיו התובע **"...[ו] לא ביצע את עבודתו. זה היה בתקופה שהתבצעו שינויים רבים והוא המשיך לעבוד בדרך הישנה"** - הטענה שהתובע לא ביצע עבודתו ולא היה מעודכן

בתי המשפט

א 005343/06

בית משפט השלום ראשון לציון

04/08/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

בשינויים שחלו בכללים או במדיניות, הוכחה, כפי שפורט לעיל בחלק הראשון של הדיון. כנובע מכך וכעולה מהדיון הנ"ל, הוכחה גם הטענה ששיקר לנתבעת, בכך שהציג מצג שווה בנוגע למיומנותו המקצועית.

41. יתר על כן, לטענת הנתבעת, הציג התובע מצג שקרי שלפיו "קנדיאן האוס" היא חברה. התובע טוען כי ברוסית (לשון המסמכים המקוריים), השתמש במילה "פירמה" ולא "קומפני" ולכן לא הטעה (עמ' 21 ש' 20 – עמ' 22 ש' 1). אני מעדיפה את גרסת הנתבעת, שלפיה הציג התובע מצג מטעה. הנתבעת הציגה פרסום באינטרנט מיום 6.6.00 (נספח ב' לתצהירה) שבו הציג התובע את "קנדיאן האוס" באופן שעולה ממנו כאילו היא חברה בע"מ. כך נאמר בפרסום - **"הערות: החברה היחידה בישראל – חברה רשומה, הנושאת באחריות חומרית"**. בנוסף, בכותרת ההסכם והפתח לו, הצדדים להסכם הם הנתבעת/הלקוח ו"קנדיאן האוס" ולא הנתבעת והתובע, ציפין רומן. "קנדיאן האוס" מתוארת שם כחברה. התובע חתם על ההסכם בתור "נשיא קנדיאן האוס", בצירוף חותמת עגולה של "קנדיאן האוס". אמנם מצוין מספר ע.מ ולא ח.פ. אך מכלול הנסיבות כאמור, חורג לטעמי, מגדרו של "כשל תרגומי", וההתנהלות של הנתבע והמצג המשתמע ממנה, עלולים בהחלט להטעות, בענין מעמדה של "קנדיאן האוס" כחברה. לכל הפחות, הציג התובע מצג מטעה ולא-נכון, ש"קנדיאן האוס" היא אישיות משפטית שרשאית, להתקשר בהסכמים.

42. אשר לפרסום שהתובע **"אכזב אותנו ועוד כמה אנשים"** – טענת אמת דיברתי לגבי אכזבתם של הנתבע ובעלה הוכחה אף היא מתוך רשלנותו של התובע בטיפול בעניינם. אשר לאחרים הוגש תצהירים של שני לקוחות נוספים של התובע, שהתניצבו להיחקר על תצהירם. הנתבעת נקטה לשון "אכזב". לא נטען שרימה את האחרים או שיקר להם וכיוצ"ב. מעדותם של העדים טפליצקי וקרדשיוב, ניתן היה להתרשם מאכזבתם מהטיפול של התובע בעניינם. עניינו של העד קרדשיוב וחקירתו, תוארו לעיל. העד טפליצקי העיד כי הבהיר לתובע שטרם השלים את לימודיו ואין לו תעודת אקדמאי, אולם התובע אמר שזו לא בעיה, את התעודה נצרף מאוחר יותר ונטל את התיק לטיפולו. לאחר הדחייה התקשר העד לדווח לתובע וזה אמר לו שאין כל סיכוי לקבל היתר ולכן הפסיק את הטיפול. תצהירו של העד בעניין זה, לא נסתר בחקירתו. בנסיבות אלו אני סבורה כי הוכיחה הנתבעת את אמיתות הפרסום.

43. נמצא, אפוא, שהנתבעת זכאית להגנת אמת דיברתי בטענתה שהתובע שיקר וכן בטענה ש"לא ביצע את עבודתו. זה היה בתקופה שהתבצעו שינויים רבים והוא המשיך לעבוד בדרך הישנה"

בתי המשפט

א 005343/06

בית משפט השלום ראשון לציון

04/08/2009

בפני: כב' השופטת יעל בלכר

ובטענה שאכזב את הנתבעת ועוד כמה אנשים. מכאן שאין לתובע עילת תביעה לפי חוק לשון הרע.

44. עוד יש לציין שלא הוכח קיומו של נזק כנטען. הנתבעת טוענת כי אין התובע עומד בקריטריונים שבחוק הקנדי למתן ייעוץ הגירה בתשלום (ס' 75 לתצהיר) וכי בעקבות חוזר מאפריל 2004 שמסדיר את נושא הייעוץ בתשלום, ממילא נאלץ לעשות הסבה מקצועית לעסקי השיפוצים כפי שפרסם באינטרנט (ס' 85). התובע הודה בחקירתו כי לפי החוקים הקיימים, אינו יכול לפעול בענייני הגירה לקנדה, כפי שפעל בעת שסייע לנתבעת וכי יכולתו מוגבלת (עמ' 21 ש' 9-14). כן הודה כי נאלץ לפנות לעבודה בשיפוצים. אך זאת, לטענתו, בשל הפרסום הפוגעני (ס' 44-45 לסיכומיו). יתר על כן, למרות טענות לנזקים אדירים עקב הפרסום (ס' 21 לתצהיר התובע), לא סיפק התובע נתונים כלשהם לגבי פגיעה במוניטין, בהיקף הלקוחות או ההכנסות.

45. התוצאה היא, אפוא, שהתביעה נדחית.

46. בשים לב לדחיית התביעה בלשון הרע, לדחייה ההדדית של התביעות בעניין הפרת החוזה, לסכומי התביעה והתביעה שכנגד, להתנהלות התובע והנתבע שכנגד בניהול התיק ולבקשותיו השונות, שנדחו ללא הוצאות - אני מחייבת את התובע לשלם לנתבעת הוצאות וכן שכ"ט עו"ד בסך 5000 ₪ + מע"מ.

ניתן היום ז' באב, תשס"ט (28 ביולי 2009) בלשכתי.

המזכירות תעביר העתקים לצדדים.

יעל בלכר, שופטת